

ଓফিষଲ୍ ରିପୋର୍ଟ୍: ଏକ ଯେତିନିମାତ୍ରାବୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ

(၄) အဘတာဝန်ထား

တူ-တူမလေးတို့ . ရေဘက်းဖြူးဒီနေ့ . မင်းတို့ . လေးတွေကိုထပ်ပြောပြမဲ့ပုံပြင်လေးက တော့ " အဘ တာဝန်ထား " ဆိုတဲ့ပုံပြင်လေးပါဘဲကွယ်။ ဘက်းမင်းတို့ . ကိုပထမဆုံးပြောပြခဲ့တဲ့ "ငါကိုကျတော့ " ဆိုတဲ့ပုံပြင်လေးအဆက်လို့ . ဆိုနိုင်သလို့သူ့ . ချည်းသတ်သတ်နား ထောင်လို့ . လည်း ရတာကွဲ့။ ပုံပြင်လေးက ကဒီလိုကွဲ့ . ---

--ညီကြီးရဲ . -သမီးနဲ့ . အဖေမှားယွင်းပြီးဖင်ချခြင်းကိုခဲ့ရတဲ့သူကြီးဦးဘထွားတစ်ယောက်ဟာ သမီးဖြစ်သူမေနှင်းကို ချစ်ကလည်းချစ်စိတ်ကလည်းမချာ၊ သမီးကညာအခါမလင့်ဆိုတဲ့စကားကလည်းရှိနေတော့ မြန်မြန်အိမ်ထောင်ချပေးမှာဘဲလို့ စဉ်းစားမိတယ်လေ။ သူကြီးဦးဘထွားအနေနဲ့ . ကျေးရွာမှာ ငွေကြေးကလည်းချမ်းသား၍ အောက်တိဂုံမကလည်းရှို့ ရှိသမျှ ငွေကြေးဥစ္စာ သမီးအတွက်ဘဲဖြစ်လေတော့သားမက်ရွေးချယ်ရာမှာ ချမ်းသာသူ့ပြည့်စုံသူ ထက်၊ ရှိုးသားသူ၊ သမီးကိုသေချာစောင့်ရှောင့်မဲ့သူ၊ အဆုံးစွန်အားဖြင့် အိမ်ထောင်ကျလို့ အိမ်ထောင့်သဘာဝ ကာမဆက်ဆံရာမှာတောင် သို့ "ငါသမီးလေး-လီးကြီးကြီးကောင်နဲ့ တွေ့ရင် ပြီသွားဦးမယ်" နာသွားဦးမယ်ဟဲ့" လို့ တွေးမိပြီး အမျှော်အမြင်ကြီးစွာနဲ့ ရွာထဲမှာ အဂ်ဂါေတ်သေးတဲ့ကောင် ရှိုးသားကြီးစားတဲ့ကောင်ကို လူကြီးသူမတွေ့ကိုလက်တို့ ရှာခိုင်းဖို့ စိစဉ်သတဲ့ကွယ်။

ကံအားလျော်စွာ သူ၏^၁ ယုံကြည်လေးစား အားထားပြီး သမီးအတွက် ကြင်ယာရှာခိုင်းတဲ့ သူ က ရွှေမှာ လူ၏^၂သူမ အဘ အန်းပွင့်ဖြစ်နေတယ်။ အဘအန်းပွင့်ဆိုတာကလဲ အများအမြင်။ဘုရားလူ၏^၃လိုလို၍သူတော်ကောင်းလိုလိုနဲ့ လူလစ်ရင် ညီ၏^၄တို့ အပ်စုနဲ့ ခွက်ပုန်းချာ၍ စော်ဖိုက် လုပ်နေသူဆိုတော့၊ ဒီသတင်းကောင်းကို ညီ၏^၅ကိုအရက်ခိုးသောက်ရင်းပေးတော့တာပေါ့။

ဘသားရွှေ့ကိုညီကြီးကလည်းအခွင့်ကောင်းကိုလက်လွှတ်မခံဘဲ။ဒီတစ်ခါတော့ မေန်င်းလေးနဲ့ ငါနဲ့ ဆုံးနိုင်ကောင်းပြီဟဲလို့ တွက်ဆာအကွက်ချကြီး၊ အဘအန်းပွင့်ကို "လုပ်စမ်းပါ-အဘအန်းရာသူကြီးကို ကျွန်တော်ဟာရွာထဲမှာ လီးအသေးဆုံးကောင်းကြီးစားရှိုးသား၊ အလားအလာရှိတဲ့ကောင်ဆိုပြီးသူကြီးကို နဲနဲ ပို့ပေးစမ်းပါ။မေန်င်းလေးနဲ့ သာဆုံးရင် ကျွန်တော့ ဘက်ကတာဝန်ကျေရပါစေမယ်။" ဆိုပြီး ကတိခံ၊ တိုက်တွန်းနှီးဆော်သတဲ့။

အဘအုန်းကလည်းဒါမျိုးကိစ္စဆို ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး အလကားအကျိုးဆောင်ချင် တဲ့ သူဆိုတော့ သူကြီးဦးဘထွားကို ညီကြီးလီးကအသေးဆုံးဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ညီကြီးကောင်းကြောင်းပေါင်းစုံကို အသကုန် မွန်းတော့တာပေါ့။ ဒီတော့နောက်ဆုံး ဦးဘထွားလဲ ကိုအုန်းပွင့် ဒီလောက်ထောက်ခံနေရင်၊ သေချာပြီးပေးစားတော့မယ်လို့၊ ဆုံးဖြစ်လိုက်ပြီးလူကြီးသူမတွေခေါ်၊ စွဲစပ်ကြောင်းလမ်းလုပ်၊ နောင်းရက်မြတ်ရွေးကြတာပေါ့။ ညီကြီးတို့ မေနှင့်တို့ ချစ်သူ ၂ ဦးလည်းပေါင်းကြရပြီဆိုပြီးပျော်နေကြတာပေါ့။

လက်ထပ်ပွဲကျင်းပဘို့။ ၂ ရက်ခန့်၊ အကြာမှာတော့ ဦးဘထွားက သားမက်လောင်းကြီး ငညို ကို “ကဲ-ငါသား မင်းလဲငါတို့ မိသားစုဝင်ဖြစ်တော့မယ်။ ငါလုပ်ငန်းမှာ မင်းဝင်ဦးဆောင်ရတော့မယ်။” ဒီတော့အဘ မင်းကို အဘပိုင်တဲ့ရွာအထွက်က မြေပဲခင်းတွေ ကိုဒီဇံ နဲ့ လိုက်ပြုမယ်။ မင်းငါနဲ့ လိုက်ခဲ့” ဆိုပြီးသူ့ စိုက်ခင်းလယ်ခင်းတွေကိုပြဖို့ ညီကြီးကို ခေါ်ပြီး ၂ သောက်သားထွက်လာခဲ့ကြသတဲ့ ရွာကထွက်လာပြီး မြေပဲခင်းထဲကိုရောက်ဖို့ ရေ ချောင်းလေးတစ်ခုကိုဖြစ်ရဖို့ ရှိတော့ရေက ဒုးခေါင်းအထက်လောက်နှက်တော့ချောင်းကူးဖို့ ပုံဆိုး ခါးတောင်းကြိုက် ကြရတော့တာပေါ့။ ဒီအချိန်မှာ သတိလက်လွှတ်နဲ့ ချောင်းကူးဖို့ ဆရာညိုက ခါးတောင်းရှုတ်တရက်ကြိုက်ဖို့ ပုံဆိုးလဲမလိုက်ရော ကိုကိုညိုရဲ့ ဒုးခေါင်းနား လောက်အထိရည်ပြီး၊ စပတ်ကလင်အလုံးလောက်ထုတ်တဲ့စုပါထူးရယ်လီးကြီးက ပုံဆိုးထဲ

ကနေလျှုံထွက်လာတာပေါ့။သူကြီးလဲ "အမလေး" တွေားပြီးဒါကြီးနဲ့ သာဆိုင့်သမီးပါးစင် ထဲကတောင်ပြန်ထွက်လာမှာစုံရတယ်။ အားလုံးလဲကြောင်းလမ်းပြီးသွားပြီ၊ လက်လွန် သွားပြီ၊ မင်္ဂလာဖွဲ့ပြန်ဖျက်ရင့်ပါသမီးဘဲအရှက်ရမယ်။ ဒီတော့မဖြစ်ချေဘူး၊ ဒင်းကိုကတိ တောင်းမှဆိုပြီး၊ "ငါသားညီကြီး၊ မင်းဟာကကြောက်စရာကွယ်။ ဟို-မအေးလို့ကြီး အန်းပွင့် ပြောတဲ့ သေးသေးလေးဆိုတာ၊ ဆင်လီးနဲ့ ယူဗြိပြီးပြောတာထင်တယ်။ အခုမှ တော့ မထူးတော့ဘူး။ ဒီတော့မင်းအဘ ကိုကတိတစ်ခုတော့ပေးမင်း၊ အဘသမီးကို ကာမဆက် ဆုံးရင် မင်းဟာကြီးကိုအဆုံးမသွင်းပါဘူးလို့။ တစ်ဝက်လောက်ဘဲသွင်းပါမယ်လို့။" ပြောပြီး ကတိတောင်းသတဲ့။ ကိုကိုညီလည်းနောင်ခါလာနောင်ခါရျေးဆိုပြီး။ "ဟုတ်ကဲ့-ကျွန်တော်ကတိ ရဲရဲကြီး ပေးပါတယ် အဘ" လို့ကတိပြန်ပေးသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ နောက်တော့ ထုံးစုံအတိုင်းမဏ္ဍာတ် ထိုးတွေတေးစိုးအောင်သီချင်းတွေတစ်စွာ လုံးကြားအောင်ဖွင့်ပြီးမင်္ဂလာဖွဲ့ကျင်းပတာပေါ့။

မင်္ဂလာဦးညျေရောက်တော့ သူကြီးညီးဘတွားကင့်သားမက် ငါညို၍ ကတိတည်မတည်သိရအောင် သူတို့၊ ခုတင်အောက်ကနေ သူတို့၊ မအပိုင်ဝင်ခိုပြီးချောင်းနားထောင်ဦးမှဆိုပြီး၊ လူရှုပ်နေတုံး၊ မသိအောင် ခုတင်အောက်မှာ အသာဝင်နေလိုက်တယ်တဲ့။

လင်မယား အသစ်ချက်ချွတ်လေး ၂ ယောက်လည်း၊ မင်္ဂလာဖွဲ့အပြီးအားလုံးအပြန်၊ အဘလဲအအိပ်၊ တံခါးပိတ်- ဂျိတ်။ ဆိုပြီး ထုံးစုံအတိုင်းဆော်ကြဘို့၊ ဆိုင်းပြင်းတာပေါ့။ သူကြီးကလည်းခုတင်အောက်ကအဆင်သင့်လေးပြီမြဲဗြို့နားထောင်နေတာပေါ့။

ညီကြီးကလည်းစော်ပေါင်းစုံဖိုက်လာတဲ့ကောင်ဆိုတော့မကျမ်းကတော့ကျော်တယ်။ ဒီတော့ မေးနှင်းကို အသေမြှင်းဘဲ။ ကျေကျျန်နလေးဘဲ နှီးနပ်ပြီး ဖိုက်တာပေါ့။ သို့ သော် ယောကျိုးတို့၊ ထုံးစုံအတိုင်း ဦးဘတွားကိုပေးထားတဲ့ကတိကို မဖျက်လိုတော့သူ။ ရဲ့ စူပါလီးကြီး ကိုမေနှင်းရဲ့၊ အရှာထဲကိုအဆုံးအထိမသွင်းဘဲ တစ်ဝက်လောက်တင် ထည့်ပြီးချော့ ဖိုက်တာ ပေါ့။ ဒါကိုအောက်ကခံနေတဲ့မေနှင်းကလည်း တစ်ဖြည့်ဗြို့ဖြည့်ဗြို့နဲ့၊ သတိထားမိလာပြီး၊ ရာဂစ်တ်ကလည်းတအားကြွေတက်လာတော့ကာ - "အဟင့်-ကိုညီကလည်း၊ ဘာလို့ အဆုံးအထိမသွင်းတာလဲ" ဆိုပြီး အားမလိုအားမရ ခနဲ့ တော့။ ဆရာညီကြီးက "မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ မေနှင်းရဲ့၊ ကိုညီလည်းတစ်ဆုံးထည့်ချင်တာပါဘဲ။" သို့ သော် မင်းအဘ ကို တစ်ဝက်ဘဲထည့်ပါမယ်လို့၊ ကတိပေးထားခဲ့မိလို့ ပါကွယ်။" လို့ပြန်ပြောသတဲ့။

ဒီတော့ ကာမဆန္တ ဇောနောက်ကိုလိုက်နေပြီဖြစ်တဲ့သမီးမေနှင်းလည်း အဖေလှပ်သူ ကို ညီပြိုင်အပြစ်တင်ချင်တဲ့စိတ်က လွမ်းမိုးသွားပြီး၊ အောက်ပါအတိုင်း ဉာဏ်မိလိုက်သတဲ့ -

"ဟင်း ! -အဘကလည်း၊ သူ့ဖင်မခံရတိုင်း "

သမီးဖြစ်သူရဲ့ မိမိမေတ္တာ ကိုနားမလည်၊ တစ်သက်လုံးပြုစုံကျွေးမှုံးခဲ့တဲ့ ကျွေးဇူးကိုမှ မထောက်၊ မနေ့၊ တစ်နေ့၊ ကမ္မတွေ၊ တဲ့ လီးကိုမှပိုတပ်မက်နေတာကို ကြားမိတော့၊ ဒေါသူပုန် အကြီးအကျယ် ထသွားတဲ့ သူကြီးညီးဘတွားလည်း "တော် ! အဘ စောနာကို နားမလည်တဲ့သမီးသီကြရောပေါ့ကွာ" ဆိုပြီး သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွား ကာ အသံပြီ ကြီးနဲ့ ခုတင်အောက်ကနေ - လွမ်းအော်ပြောလိုက်တာ ကတော့-----

!! ညီကြီးရေ ! -ဆော်သာဆော်။ အဘ ခုတင်ထမ်း ထားမယ် ဟ !!

-တူဗူမလေးတို့၊ ရော့ဘကြီးဖြီးရဲ့၊ "အဘ တာဝန်ထား" ဆိုတဲ့ပုံပြင်လေးကို ဒီမှာ ဘဲ အဆုံးသတ်လိုက်ပါတယ်ကွယ်။ နောက်နေ့၊ ကျေရင်ဒီထက်ပိုပြီးရယ်ချွင်ဘွယ်ရာ ကောင်း တဲ့ ပုံပြင်သစ်တွေ အများကြီးဘကြီးဆက်ပြောပြီးမယ်ကဲ့။ ဒီနေ့၊ တော့ ဒီလောက်နဲ့ ဘဲ ကျေနပ်ကြပါလို့။ -----

@@@@@@@